

Rruga drejt së vërtetës 26

Fillimisht do të ndjekim ajetet **65** dhe **66** të sures **Bekare**:

و لقد علمتم الذين اعتدوا منكم في السبت فقلنا لهم كونوا قردة خاسنين

“Ju tanimë e keni të njohur çështjen e atyre nga mesi juaj që nuk respektuan (urdhërin) në të shtunën, e Ne u thamë: Shndërrohuni në majmunë të përbuzur!”

فجعلناها نكلا لما بين يديها و ما خلفها و موعظة للمتقين

“Atë (shndërrimin e tyre) e bëmë masë ndëshkuese për ata që e përjetuan (me sy) dhe për të pastajshmit, por edhe si këshillë për të devotshmit”

Këto ajete flasin për një ngjarje tjetër të popullit Beni Izraelit ku Zoti i Madhërishëm, atyre u kishte ndaluar punën në ditën e shtunë. Mirëpo, një grup prej tyre që jetonte në breg të detit, me anë të një kurthi, gjuanin peshqit gjatë ditës së shtunë. Ata, duke krijuar disa moçale në bregdet, peshqve të cilët hynin në ato moçale u mbyllnin rrugën për në det dhe më pas i kapnin gjatë ditës së dielë dhe në këtë mënyrë përpiqeshin të ndryshojnë rregullin dhe urdhrin e Zotit. Si rrjedhim, Zoti i Madhërishëm për shkak të kokëfortësisë së tyre u ndryshoi fytyrën dhe nga forma e njeriut, ata i bëri të duken si majmunë në mënyrë që ky të jetë ndëshkim për ta dhe shembull për të tjerët. Padyshim, kafshët nuk janë larg mëshirës Hyjnore mirëpo, rënia e njeriut nga pozita e njeriut në atë të kafshëve është shenjë e largimit të tij nga mëshira Hyjnore.

Tani, të ndjekim ajetin **67** të sures **Bekare**:

و إذ قال موسى لقومه إن الله يأمركم أن تذبحوا بقرة قالوا أ نتخذنا هزوا قال أعوذ بالله أن أكون من الجهلین

“(Përkutjoni) Edhe kur Musai popullit të vet i tha: “All-llahu ju urdhëron ta therrni një lopë! Ata thanë: “A bën tallje me ne?” Ai tha: “All-llahut i mbështetem të më ruaj e të mos bëhem nga injorantët!””

Tregimi i lopës së popullit beni izraelit është një ngjarje prej të cilës e ka marrë emrin edhe kjo sure “Bekare”- “Lopa” në një përmbledhje të shkurtër nga ky tregim që është prezantuar në ajetet 67-73 të kësaj sure, lexojmë: Midis beni israilëve u gjet një njeri i vdekur, por vrasësi nuk dihej. Midis fiseve filloi një konflikt dhe çdonjëri vrasjen ia përshkruante një fisi tjetër. Ngjarjen ia përcollën hz. Musait a.s. për të gjykuar. Për shkak se zgjidhja e kësaj çështje nëpërmjet rrugëve të rëndomta ishte e pamundur, ai hazret ngjarjen e zgjidhi nëpërmjet një mrekullie duke u thënë atyre: Zoti ka urdhëruar që të therrni një lopë dhe me një copë nga mishi i lopës ta prekni të vdekurin i cili do të ringjallet dhe do ta tregojë vrasësin e vet! Ata, me të dëgjuar këtë përgjigje i thanë Musait a.s.: A je duke u tallur me ne që na propozon një rrugëzgjidhje të këtillë? Kurse Musai tha: Tallja është punë e injorantëve, kurse i dërguari i Zotit asnjëherë nuk vepron në këtë mënyrë. Nëse kërkoni vrasësin atëherë veproni kështu.

Ky ajet na mëson se nëse ndonjë urdhër i Zotit nuk përputhet me mendjen dhe logjikën tonë, ne nuk duhet ta mohojmë atë apo ta cilësojmë si një gjë të dobët dhe të pavlerë. Megjithëse Zoti nëpërmjet dijes së fshehtë mund ta njoftonte Hz. Musain për vrasësin dhe ai atë t'ua prezantonte beni izraelitëve, por urdhri për vrasjen e lopës tregon se në shpirtin e këtij populli ekzistonte ndjenja e adhurimit të lopës dhe shenjtërimi i kësaj kafshe dhe Zoti me këtë dëshironte që të largojë këtë ndjenjë prej tyre.

Tani, të ndjekim ajetin **68** të sures **Bekare**:

قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما هي قال إنه يقول إنها بقرة لا فارض ولا بكر عوان بين ذلك فافعلوا ما تؤمرون

“Ata thanë: “Lute Zotin tënd për ne të na sqarojë çfarë është ajo? Ai tha: “Ai thotë se ajo është një lopë as e vjetër (e moshuar) as e re (mëshqerë), është e mesme, zbatoni pra atë që urdhëroheni!””

Kur beni izraelitët e kuptuan se urdhri për therjen e lopës është serioz, filluan me gjetjen e preteksteve duke pyetur se çfarë lope duhet të therin? Ndoshta këto pretekste njerëzve ua mësonte vrasësi i vërtetë nga frika se mos zbulohet krimi i tij. Edhe pse pyetja është çelësi i kuptimit të një çështje, por beni izraelitët me këto pyetje dëshironin të iknin e jo të kuptonin çështjen dhe pyetjet e tyre i parashtronin në mënyrë shumë të pakulturuar duke thënë: O Musa, pyete Zotin tënd...! Sikur zotin e tyre e konsideronin të ndarë nga Zoti i Musait a.s.

Tani, të ndjekim ajetin **69** të sures **Bekare**:

قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما لونها قال إنه يقول إنها بقرة صفراء فاقع لونها تسر النظرين

“Ata thanë: “Lute Zotin tënd për ne që të na sqarojë çfarë është ngjyra e saj? Ai tha: “Ai thotë se ajo është një lopë e verdhë, ngjyra e saj është e fortë që kënaqë shikuesit!””

Megjithëse urdhri për therjen e lopës u shpall sërish, mirëpo si duket ata nuk dëshironin të zbatonin këtë urdhër dhe sërish parashtruan pyetje se çfarë ngjyre ka ajo lopë? Në kohën kur ngjyra e lopës nuk kishte asnjë ndikim në vendimin Hyjnor dhe nëse do të ishte e rëndësishme, Zoti do ta sqaronte që në fillim. Mirëpo, Zoti i Madhërisëm, për të mos u lënë asnjë pretekst atyre, caktoi ngjyrën e verdhë për atë lopë në mënyrë që ata ta dinë se atë që duhet ta therin për Zotin nuk duhet të jetë një kafshë e shpifur, por duhet të jetë kafshë e shëndoshë, në moshë të mesme dhe me ngjyrë të bukur.

Nga këto ajete mësojmë se:

1- Në kryerjen e urdhrave Hyjnore nuk duhet të përdorim dinakëri dhe duke ruajtur vetëm anën sipërfaqësore të urdhrave të ndryshojmë anën e brendshme që është esenca e tyre, sepse ndryshimi i imazhit të fesë rezulton me ndryshimin e imazhit të njeriut. Kjo u ndodhi atyre beni izraelitëve të cilët në ditën e shtunë gjuanin peshq dhe shkelën urdhrin Hyjnor.

2- Dënimet Hyjnore nuk janë caktuar vetëm për në Ditën e Gjykimit, por Zoti disa mëkate i dënon edhe në këtë botë në mënyrë që njerëzit e asaj epoke dhe gjeneratat e ardhshme të marrin mësim nga ajo ngjarje.

3- Urdhrat e Zotit të mos i cilësojmë si të kotë dhe të mos tallemi me to por të pranojmë ato urdhra duke besuar se Zoti nuk merr asnjë vendim që nuk është në interes të njeriut dhe shoqërisë. Ndoshta therja e lopës për të gjetur vrasësin në pamje të parë duket e palogjikshme , por kjo çështje, nga njëra anë vret ndjenjën e beni izraelitëve për adhurimin e lopës dhe nga ana tjetër, demonstroi fuqinë e Zotit që duke prekur me një copë mishi të lopës së ngordhur të vdekurin, ringjallet i vdekuri.

Marre nga: <http://albanian.irib.ir>